

[Tinning]

punkt, hvor pensionerne udbetales, samt at den offentlige sektors saldo på lang sigt ikke forringes herved, jf. budgetredegørelsen 1986 side 299?»

Begrundelse

I budgetredegørelsen 1986 side 299 påstås følgende: »Ved pensionsopsparing udskydes skattebetalingerne til det tidspunkt, hvor pensionerne udbetales. Heri ligger dog ikke nogen skattemæssig begunstiggelse« og »Ved en øget pensionsopsparing øges ganske vist de øjeblikkelige fradrag, og indkomstskatterne reduceres. Den offentlige sektors saldo forringes herved. Denne forringelse modsvarer dog af, at det offentlige opbygger en »gemt kapital« i form af værdien af skatten af de pensionskapitaler, der opbygges. På lang sigt forringes den offentlige sektors saldo ikke...«.

Spørgeren finder, at en nærmere dokumentation er påkrævet af hensyn til Folketingets behandling af såvel regeringens som Socialdemokratiets forslag om øget privat pensionsopsparing.

Hvis påstanden er forkert, bør det få konsekvenser, enten for Budgetdepartementet eller for Folketingets tillid til det.

Hvis påstanden er rigtig, bør skattefradragretten for pensionsopsparing naturligvis ophæves snarest muligt. Hvilken privat virksomhed med respekt for sig selv ville yde så langfristede rentefrie lån til kunderne (endda uden at kunderne har nogen fordel deraf), hvis virksomheden samtidig selv led under så store likviditetsproblemer som den danske stat og til stadighed var tvunget til at optage omfattende – og bestemt ikke rentefrie – lån i udlandet?

Svar (23/10 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det antages i det følgende, at en borger vælger at indbetale 100 kr. til en pensionsordning.

Indskuddet antages at indestå på pensionsordningen i fire år. Renten forudsættes at være 12 pct., og såvel indkomstskattesatsen som realrenteafgiftssatsen antages at være 50 pct.

Det betyder, at opsparingen hvert år tilskrives 12 kr. i rente, hvoraf 6 kr. spares op

på ordningen, mens der betales 6 kr. i realrenteafgift.

Efter fire år er den opsparede formue steget til 124 kr. (for nemheds skyld ses bort fra rentes rente). Efter skat kan sparereren få udbetalt 62 kr. ved pensionstidspunktet.

Hvis opsparingen alternativt beskattes på indtjeningstidspunktet (svarende til, at opsparingen ikke er fradragsberettiget), vil der med det samme skulle betales 50 kr. i indkomstskat, hvorved sparereren kun kan indbetale 50 kr. på pensionskontoen.

Hvert år vil disse 50 kr. give et renteaftast på 6 kr., hvoraf 3 kr. skal indbetales i realrenteafgift. Efter fire år vil formuen være steget til 62 kr., som udbetales skattefrit.

For borgeren er resultatet således det samme. Men hvad med staten?

Under den nuværende lov får staten i fire år hvert år 6 kr. i realrenteafgift og ved udbetalingen 62 kr. i indkomstskat, i alt 86 kr.

Under det alternative system får staten straks 50 kr. i indkomstskat og herefter i fire år hvert år 3 kr. i realrenteafgift, i alt 62 kr.

Forhellen mellem de 62 kr. og de 86 kr. er udtryk for den forrentning, staten har af den »gemte kapital«, der ligger i pensionskasser m.v. i form af udskudt skat. Skatteudskydelsen kan således ikke sammenlignes med et rentefrit lån.

Regneeksemplet viser, hvorfor det – som anført i budgetredegørelsen – ikke er en begunstiggelse af pensionsopsparingen først at beskatte denne ved udbetalingen, og hvorfor udskydelsen ikke på lang sigt forringer den offentlige sektors saldo.

Spm. nr. S 51

Til *justitsministeren* (10/10 86) af:

Ole Espersen (S):

»Med hvilken begrundelse mener ministeren, at reglerne i retsplejeloven om efteruddannelse af advokatfuldmægtige ikke er obligatoriske?«

Begrundelse

I et svar til retsudvalget har ministeren givet udtryk for, at § 120 i retsplejeloven hverken efter ordlyden eller efter forarbejderne indeholder en forpligtelse for justitsministeren til at indføre regler om obligatorisk efteruddannelse af advokatfuldmægtige m.v.